

DE HOLLANDSE TWEEDE KAMER BEZORGD OVER DE TOEKOMST VAN DE ZEEVISSERIJ EN DE BELGISCHE... KIJKT ER NIET NAAR OM

Een Hollands ontwikkelings- en Saneringsfonds van 30 miljoen gulden of 450 miljoen frank goedgekeurd.

Wij hebben in deze kolommen reeds vele malen de wijze waarop de Hollandse visserij door zijn regering wordt geholpen, uiteengezet.

Vorige week, had, naar aanleiding van de huidige crisis in de visserij, in de Hollandse Tweede Kamer opnieuw een ernstig debat plaats, waaraan verschillende leden deelnamen en welke eindigde op een net en bemoedigend antwoord van de minister van Landbouw. Als men dat vergelijkt met wat bij ons betracht (?) wordt (in woorden) door ons 10-tal vertegenwoordigers van de Kust, op ene na, dan getuigt dit niet alleen van de weinige interesse voor onze visserij, maar ook van de weinig bevoegde en invloedrijke wijze waarop het secretariaat van de Rederscentrale zich bij de Hogere Overheid kan doen gelden. De beroepsorganisaties in Holland zijn sterk en doordrijvend.

Ondertussen werden reeds twee of drie vaartuigen aan de ketting gelegd, zullen er nog volgen en zijn er ook al verschillende die zelf hebben gestopt omdat ze liever dan geld te verliezen, de visserij staken en hun schip trachten te verkopen.

En in Nederland ?

De parlementaire redacteur van de IJmuider Courant, schrijft omtrent het debat in de Hollandse Tweede Kamer, het volgende :

Een meerderheid van de Tweede Kamer is bezorgd over de toekomst van de zeevisserij. Het op grote schaal internationaal quoteren (beperken) van de vangst leidt tot enorme werkloosheid onder de vissers. In Urk bijvoorbeeld is al meer dan 20 procent zonder werk.

Bij de behandeling van de begroting voor de visserij is gisteren dringend gevraagd om hulp voor deze bedrijfstak. Alle fracties die het woord voerden, toonden zich overigens verheugd met de recente instelling van een ontwikkelings- en saneringsfonds. In vijf jaar wordt 30 miljoen gulden besteed voor de begeleiding van omschakelende ondernemingen en hun werknemers.

Verschiede fracties bleken niet overtuigd van een goede gang van zaken bij de quotering, dus het per land vaststellen van de maximaal te vangen hoeveelheid vis. VVD, PvdA, de CDA-fracties, communisten en SGP stelden daar vragen over. Zij vrezen dat de quotering moeilijk uitvoerbaar zal zijn, omdat er te weinig controle mogelijkheden bestaan.

BANKWEZEN

Hartmeijer (PvdA) meende dat het bankwezen de vissers in de jaren toen het nog goed ging zo diep in de schulden heeft gestoken, dat de financiers nu medeverantwoordelijk zijn voor de malaise. Beekmans (D'66) wees erop dat de vissers — die zonder werk komen — en het milieu — dat kapot gemaakt wordt — slachtoffer worden van de technische „vooruitgang“.

Alle genoemde partijen stelden de minister van Landbouw en Visserij, Van der Stee, verder vragen over de toepassing van de rijksgroepsregeling voor zelfstandigen. Zij wensden dat de minister samen met zijn collega van CRM een versnelling van de behandeling van aanvragen uit de visserijsector tot stand brengt. De minister antwoordt de Kamer vandaag.

Het Tweede-Kamerlid Van Rossum van de SGP meent dat minister Van der Stee erop voorbereid moet zijn dat in een gehalveerd getij in een half afgesloten Oosterschelde geen mosselen meer kunnen worden gekweekt. Het SGP-Kamerlid zei dit gisteren tijdens de behandeling van de begroting van visserij in de Tweede Kamer. Hij vroeg de minister hoe die de levenskansen taxeert van de mossel- en oestercultuur in een Oosterschelde met een gehalveerd getij.

KUNSTMATIG

Overigens wees de heer Van Rossum erop, dat hoe dan ook maatregelen moeten worden genomen voor de verwatering van mosselen, of de kweek nu in Zeeland kan worden gehandhaafd of niet. Als er compartimenteringsdammen worden aangelegd, dan zal daarvoor zand moeten opgespoten worden, wat een verandering zal brengen in de mogelijkheden om de mosselen te verwateren. Als de kweek van mosselen onmogelijk wordt in een half gesloten Oosterschelde, dan zullen, zo stelde de heer Van Rossum „alsnog kunstmatige verwaterplaatsen moeten worden aangelegd. „Worden voorbereidende maatregelen tijdig genomen en houdt de minister rekening met de afstand van de verwerkingsplaatsen naar de voornaamste afzetmarkten?“, wilde de heer Van Rossum weten. Ook vroeg hij of al enig onderzoek is gedaan naar de mogelijkheid om mosselen zonder schaal te transporteren.

De zienswijze van Minister Van der Stee

„Door de schaarste aan vis en mede door de gestegen kosten zal een aantal vissers verdwijnen“. Tot die konstatering kwam minister Van der Stee van Landbouw en Visserij gisteren in de Tweede Kamer tijdens de behandeling van zijn begroting. De bewindsman gaf de verzekering dat de overheid de quotering van zoveel mogelijk beleidsmaatregelen vergezeld zal doen gaan, om de gevolgen voor de visserij zoveel mogelijk beperkt te houden.

Hij maakte duidelijk, dat vissers die in moeilijkheden komen, via de rijksgroepsregeling zelfstandigenhulp kunnen krijgen, en hij attendeerde erop dat hij gisteren zijn handtekening had gezet onder de stukken van het ontwikkelings- en saneringsfonds, waarin ruim 30 miljoen gulden beschikbaar is.

De minister ging ook in op de nieuwe besprekingen over de quotering en hij kondigde aan, dat die onderhandelingen binnen de Noordatlantische Visserij Conventie pittig zullen zijn. „Pogingen om een herverdeling tot stand te brengen ten nadele van Nederland zullen wij ten sterkste weerstaan“, zei hij.

Uit deze beknopte uiteenzetting kunnen we afleiden dat de toestand in Holland veel ernstiger is dan bij ons omdat de vloot in de laatste vijf jaar geweldig is aangegroeid en de onverwachte noodzakelijke maatregelen op internationaal vlak, Nederland het zwaarst treft.

Nochtans is het bij ons met onze veel kleinere vloot niet veel beter gesteld omdat tijdens het jaar 1974 en vooral in 1975 de kosten geweldig gestegen zijn...

Over dit alles hopen we in een van onze volgende nummers breedvoeriger uit te wijden.

DE KRISIS IN DE BELGISCHE VISSERIJ EN DE GEMEENTEBESTUREN VAN DE KUST

Antwoord van de minister

Door de gemeenteraden van Oostende, Brugge en Nieuwpoort werden onlangs vlamme moties gestemd omtrent de alarmerende toestand van de Belgische visserij.

De ene heeft de andere immers nageaapt en nadat ook de Rederscentrale bij monde van zijn secretariaat een paar brieven had geschreven die de minister niet konden overtuigen is de storm geluwd van politiekers en de vertegenwoordigers van het bedrijf, alsof er niets aan het gebeuren is en de toestand normaal. Niets is minder waar !

Maar de minister en zijn departement die al deze oppervlakkige alarmkreten zonder de grond van de zaak te behandelen, te verwerken kreeg, heeft op een zeer gevatte wijze geantwoord en de gemeentebesturen laten weten, dat er inderdaad een ernstige crisis bestaat, maar de vraag gesteld wat zij in eigen milieu als gemeentebestuur menen te kunnen doen om er aan te verhelpen.

Zeer goed geschreven, Mijnheer de Minister !

Die vraag zouden we graag zien beantwoorden.

Het is immers een feit dat de stad Brugge, nu zelf de bennen verhuurt, er 12 fr voor aanrekent waar het elders slechts 6,25 fr is. Het is een feit dat zij nu ook van de visafslag die te Zeebrugge aan 0.80 fr kan gedaan worden voor wat men er voor hoeft te presteren, een deel van de koek eist, welke straks zomaar meer dan anderhalf miljoen frank vertegenwoordigt,

waar de stad er geen frank kosten noch risico aan heeft, vermits zij daarvoor mijnrechten opeist.

Zij innen immers een mijnrecht van 1,25 fr welke hen meer dan zes miljoen frank opbrengt en doen niets om na te gaan op welke wijze ook hier besparingen kunnen ingevoerd.

Te Oostende werden sluis-, slip- en dokrechten verhoogd zonder protest. Ook hier is er een teveel aan personeel en zou het stadspersoneel op uitzondering van hen die de orde moeten handhaven in de visafslag kunnen afgeschafte.

Het behoud van tegenschrijvers en een controle is immers veel te vereenvoudigen en overtoollig.

Over dit alles wordt niets gerept, doet het secretariaat van de Rederscentrale noch te Zeebrugge noch te Oostende een studie of voorstel.

En dan is het niet te verwonderen dat een minister aan de Gemeentebesturen die de rechtstreekse belanghebbenden zijn met de reders, zulke vragen stelt.

We zijn benieuwd wat die antwoorden zullen zijn en wat de houding van de Rederscentrale zal worden in het nagaan op welke wijze de kosten van de reders kunnen vermindert.

Want dat is de eerste vereiste van een organisatie, die op een bekwaam secretariaat moet kunnen rekenen. Nu dat er nieuw bloed in de beheerraad zit en de hereniging een feit, dient er gewerkt om de algemene onkosten te duwen, waar het ook mogelijk is.